

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

2. De Afflictibus Christi in momento conceptionis elicitis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

pheta, imò plusquam propheta, vix eò adigi se passus est, vt fateretur, se esse illum, de quo Isaias: *Vex clamantis in deserto, parate viam Domini.* Quid enim fragilius voce, quæ prolata mōx euanescit? quamuis verè Ioannes totus vox fuerit, quantus quantus fuit, vtpote, qui toto corporis habitu, toto animæ conatu, tota externâ conuersatione clamabat, ad pœnitentiam inuitabat, Christo viam præparabat. Quàm pretiosa gemma Humilitas cum vita exemplari?

III. Expende constantem eius modestiam, cum vrgeretur vltèrius respondere, cur baptizaret, rursus Christum exaltat, se deprimat, memor illius: *Quanto magnus es, humilia te in omnibus, & coram Deo inuenies gratiam.* O quàm ardens in corde Ioannis feruebat zelus gloriæ Christi, quam altas fibras egerat despicientia sui?

De affectibus à Christo in momento Conceptionis elicitis. II.

I. **C**Hristus, quoad animam in instanti conceptionis beatissimus erga Deum, cuius essentiam diuinam clarissimè videbat, à quo innumera beneficia

neficia gratis in se profecta suspiciebat, elicuit quatuor actus eminentissimos virtutū, instar quatuor fluminū magno impetu è paradiso erumpentium: videlicet, profundissimæ humilitatis, suum, quā homo, nihilū intuendo, & gratis se tot charismatis præuentū agnoscendo, gratias agēdo, recōpensare desiderādo: inflāmatissimi amoris, tantā Dei bonitatē & amabilitatē suspiciendo, reuerēdo, brachijs dilectionis arctissimē constringēdo: promptissimæ obedientiæ & oblationis sui ipsius, ad omne Patris beneplacitū se offerendo, occasionē quouis modo illi gratificādi auidē exoptando. O si toto corde posses hos quatuor actus exemplo eius quotidie frequentare, quos ipse tota vita cōtinuauit, imò continuat æternū, quam gratus Deo foret anima tua paradisi quatuor ex se emittens flumina inflammatorum desideriorum, cor Dei penetrantium, & cælestem Ierusalem lætificantium! Hos nunc elice, & frequentare propone.

II. Eodem instanti Christus clarè vidēs tot tantaq; omniū & singulorū hominum scelera, quibus offenderetur Deus; insuper & Patris beneplacitum volentis per se illa expiari & humano generi sibi tam dilecto in exitium ruenti reme-

medium afferri, elicuit similiter suos intensissimos affectus erga homines: scilicet intimi doloris, tanta eorum malitia, & diuinæ Maiestatis offensa summè dolendo, licet ex clara Dei visione summo perfunderetur gaudio: & flagrantissimi amoris erga eosdem homines, quos in tantum amari à Patre cernebat, immensum amoris excessum, quo in Patrem ferebatur, in illos extendendo, ardensque desiderium eos redimendi, diuinæque iustitiæ pro ijs satisfaciendi concipiendo. Et hos eo perfectius elicuit, quo clarius diuinæ offensa grauitatem, & diuinæ bonitatis amabilitatem vidit, ardentiusque Patrem dilexit. Quid retribues, ô homo, tam amabili redemptori & amatori? An non meritò compunctionis profluium, & amoris incendium?

III. Eodem instanti clarè vidit sibi ab æterno Patre proposita omnia & singula, quæ per omnem vitam pro salute hominum sibi forent facienda & ferenda, nec generatim solum, sed singulatim in numero, pondere & mensurâ: ad quæ omnia & singula sese promptissimè tunc obtulit, eaque tanquam præceptum amantissimi Patris sanctissimum obsequentissimè accepit pro hominibus

bus

Gal. 2.

bus saluandis , nec generatim tantum pro omnibus , sed nominatim pro singulis , quos tunc præ oculis habuit : ipsæque speciatim lacrymarum , laborum , dolorum , omniumque meritorum suorum fructum applicauit , vti & in reliquo decursu vitæ assiduè postea fecit , quod innuit Apostolus : *Qui dilexit me , & tradidit semetipsum pro me.* En qualis amor Saluatoris tui erga te à primo Incarnationis momento , te præ oculis habentis , pro te se offerentis , tibi tam peculiariter pretium Redemptionis applicantis ? An non æquum foret te semper de eo pijsimè cogitare & sentire , eumque ardentissimè iugiter amare : aut saltem crebro actualiter hos affectus renouare , virtualiter verò semper continuare ?

III. De affectibus B. V. in Conceptu Filij Dei elicitis.

I. **B**EATA Virgo eodem spiritu , qui super filium eius eminentissimè requieuit , afflata , dum incomprehensibile Incarnationis verbi mysterium in se diuina virtute perfici , intellectum suum mirificè illustrari , voluntatem inflammari , seque totam supra se , & humana